DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)
den 8 juni 2000 *

I mål C-46/99,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren D. Gouloussis, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Frankrike, företrädd av K. Rispal-Bellanger, sous-directeur, utrikesministeriets rättsavdelning, och C. Bergeot, chargé de mission vid samma avdelning, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Frankrikes ambassad, 8 B, boulevard Joseph II, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt EG-fördraget och rådets direktiv 93/104/EG av den 23 no-

* Rättegångsspråk: franska.

vember 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EGT L 307, s. 18) genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv och, i andra hand, genom att inte underrätta kommissionen om detta,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden R. Schintgen samt domarna G. Hirsch och V. Skouris (referent),

generaladvokat: S. Alber,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 22 februari 2000 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 16 februari 1999, med stöd av artikel 169 i EG-fördraget (nu artikel 226 EG) väckt talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt EG-fördraget och rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EGT L 307, s. 18, nedan kallat direktivet), genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv och, i andra hand, genom att inte underrätta kommissionen om detta.

2 I artikel 18.1 a och c i direktivet föreskrivs att medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet senast den 23 november 1996 eller se till att arbetsmarknadens parter senast den dagen genom överenskommelse fastställer de nödvändiga bestämmelserna, varvid medlemsstaterna skall se till att de alltid kan garantera att direktivets bestämmelser efterlevs, samt genast underrätta kommissionen om detta.

3 Den franska regeringen informerade genom skrivelse av den 13 mars 1997 kommissionen om att den franska lagstiftningen redan överensstämde med de flesta bestämmelserna i direktivet och att den före halvårsskiftet 1997 skulle lägga fram ett förslag till lag i parlamentet, innehållande de kompletterande bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa ett fullständigt införlivande av direktivet.

4 Eftersom Republiken Frankrike inte meddelade kommissionen de bestämmelser som hade antagits för att följa direktivet och eftersom kommissionen inte kände

till någon annan omständighet som gjorde det möjligt för den att sluta sig till att denna medlemsstat hade vidtagit nödvändiga åtgärder i detta hänseende, inledde den det förfarande som föreskrivs i artikel 169 i fördraget.

5 Kommissionen sände genom en skrivelse av den 30 maj 1997 en formell underrättelse till Republiken Frankrike och uppmanade denna stat att inom två månader inkomma med ett yttrande avseende det påtalade fördragsbrottet.

6 De franska myndigheterna besvarade inte denna skrivelse.

7 Eftersom kommissionen inte fick något nytt meddelande om de åtgärder som Republiken Frankrike vidtagit, riktade den genom en skrivelse av den 20 januari 1998 ett motiverat yttrande till denna medlemsstat, i vilket den upprepade de synpunkter som hade lämnats i den formella underrättelsen och anmodade den att rätta sig efter yttrandet inom två månader från delgivningen.

8 De franska myndigheterna besvarade det motiverade yttrandet genom en skrivelse av den 13 mars 1998 och gjorde, för det första, på nytt gällande att många nationella bestämmelser redan överensstämde med direktivet. För det andra angav de att direktivsbestämmelsen avseende veckovilans längd inom kort skulle införlivas inom ramen för ett lagförslag som även syftade till att införliva rådets direktiv 94/33/EG av den 22 juni 1994 om skydd av minderåriga i arbetslivet (EGT L 216, s. 12; svensk specialutgåva, område 5, volym 6, s. 138).

9 Eftersom kommissionen anser att Republiken Frankrike inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt nämnda direktiv har den väckt föreliggande talan.

10 Republiken Frankrike har upprepat sina argument enligt vilka den nationella lagstiftningen avseende arbetstid, veckovila och betald semester redan överensstämmer med direktivets bestämmelser på dessa områden. Vidare har Republiken Frankrike inte bestritt det påtalade fördragsbrottet, eftersom den medgett att bestämmelserna om nattarbete (avsnitt 3 i direktivet) och om veckovila om 24 timmar, till vilken skall läggas dygnsvila om 11 timmar, fortfarande återstår att införliva med fransk rätt. Den franska regeringen har i detta hänseende dessutom anfört att införlivandet av dessa bestämmelser, på grund av de svårigheter som införlivandet medför med hänsyn till den franska socialrätten, har gjort det nödvändigt för de behöriga myndigheterna att skaffa sig ett expertutlåtande. Den har tillagt att bestämmelser som säkerställer ett fullständigt införlivande av direktivet håller på att antas.

11 Av vad som ovan anförts framgår att direktivet inte har införlivats fullständigt inom den föreskrivna fristen, och kommissionens talan skall således bifallas.

12 Det skall således fastställas att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

Rättegångskostnader

13 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Frankrike har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

följande dom:

1) **Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv.**

2) **Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Schintgen Hirsch Skouris

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 juni 2000.

R. Grass

Justitiesekreterare

R. Schintgen

Ordförande på andra avdelningen